

תת"ע 7832/05/15 - מדינת ישראל נגד שורץ אמיל עמיר - בעצמו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 7832-05-15 מדינת ישראל נ' שורץ אמיל עמיר
בפני השופט אהרן האוזרמן

בעניין: מדינת ישראל
באמצעות מדור תביעות את"ת ת"א מ"י

המאשימה

נגד

שורץ אמיל עמיר - בעצמו

הנאשם

הכרעת דין

אני מזכה את הנאשם וזאת מחמת הספק.

כנגד הנאשם נרשמה ביום 17.05.15 הזמנה לדין בעבירה של עקיפה משמאל תוך חציית קו הפרדה רצוף, במקום בו לא נמצא מימינו של קו ההפרדה כאמור קו קטעים, זאת בניגוד לתקנה 47ה(5) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו והיום, 06.09.15, נשמעו בפני הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה העיד עד התביעה השוטר כפיר חולי, שערך כנגד הנאשם דו"ח הזמנה לדין (הוגשה וסומנה ת/1). בנוסף הוגשה סקיצה שצייר השוטר באולם ביהמ"ש ביום הדין (סומנה ת/2).

מטעם הנאשם העיד הנאשם בעצמו והוגשו 4 תמונות שצילם הנאשם במקום, לדבריו למחרת בשעה 09:30, שעה מקבילה לשעת ביצוע העבירה לכאורה. התמונות הוגשו וסומנו נ/1-4.

על פי גרסת עד התביעה, כפי שנרשם בהזמנה לדין, ביום 17.05.15 בסמוך לשעה 09:30, נהג הנאשם אופנוע, בתל אביב, ברחוב לה גרדיה ממזרח למערב, והתקרב לצומת עם רחוב המעפילים.

אין מחלוקת כי במקום בכיוון נסיעת הנאשם מסומן בכביש קו הפרדה רצוף, שמימינו אין קו קטעים, סימון האוסר עקיפה לאורך הקו במקום.

נטען על ידי השוטר כי בסמוך להגיע הנאשם לצומת, נצפה הנאשם ע"י השוטר כאשר הוא סוטה שמאלה, עובר למסלול הנגדי מחמת טור מכוניות ארוך שעמד בפקק לפני הצומת. עוד על פי השוטר הנאשם נהג כאמור ונראה על ידו נוסע לאורך מרחק של כ- 15 מטר כהערכתו על פי הסקיצה שצייר בביהמ"ש, כאשר בבית המשפט העיד השוטר כי הנאשם נסע בעת העקיפה בנתיב הנגדי כשהאופנוע מרוחק כמטר מקו הפרדה הרצוף.

הנאשם עומד על כך שלא חצה את קו הפרדה בכל שלב. לטענתו הגיע בנסיעה כאמור ברח' לה גרדיה, כדרכו בכל בוקר, עקב רכבים שעמדו בפקק סטה שמאלה ועקף את טור המכוניות עד הגיעו לצומת שם נעצר על ידי השוטר. הנאשם טוען כי כל העת בעת שעבר את כלי הרכב מצידם השמאלי, נסע עם האופנוע ברווח הקיים בין הרכבים העומדים בפקק ובין קו הפרדה המסומן על הכביש.

הנאשם טוען כי הבחין בשוטרים, ממרחק, וכן ציין כי ידוע לו כי השוטרים עומדים במקום באופן קבוע. הנאשם עמד על כך כי הקפיד עקב כך הקפדה יתירה לנהוג כחוק ובכלל זה במיוחד שלא לעבור על קו הפרדה שמשמאלו.

הנאשם טוען כי השוטר ממקום עמידתו בפינת הרחובות המעפילים ולה גרדיה, הממוקם מערבה ממנו לא יכול היה ככל הנראה לראות בבירור את קו הפרדה בכביש, בכיוון נסיעת הנאשם, שכן מנקודת מבטו לכיוון מזרח השוטר סנוור על ידי השמש. הנאשם טוען כי השמש באותו יום ובשעת רישום הדו"ח כנגדו "צובעת את האספלט באור בהיר חזק" כלשונו, בצורה שאינה מאפשרת להבחין ממקום עמידת השוטר במיקומו המדויק של קו הפרדה במסלול נסיעתו של הנאשם ובמיוחד במקום בו טען השוטר כלפיו כי הוא עבר על קו הפרדה.

כראיה הציג הנאשם 4 תמונות שצילם כאמור, אשר הוצגו לשוטר בביהמ"ש וזה אישר בהגינותו כי הן משקפות את המקום בו נעברה העבירה לכאורה לשיטתו ואת מקום רישום הדו"ח.

לאחר ששמעתי את הצדדים, ובחנתי את הראיות שהגישו, לא אוכל לקבוע במידה הנדרשת במשפט הפלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום, וזאת מהנימוקים הבאים:

ראשית, נוכח התמונות שהציג הנאשם, ובהתחשב בכיוון הנסיעה של הנאשם ממזרח למערב, ובמיקום עמידת השוטר מערבית לנאשם כשפניו מזרחה, נוצר ספק בליבי שמע קיים קושי להבחין ממרחק באופן ברור וישיר בקו הפרדה המסומן על הכביש.

אני מוצא לקבל את עדותו של הנאשם עצמו אשר העיד כי ניגש בעצמו למקום עמידת השוטר, שכן נעצר בסמוך לכך, וכשהתבונן לכיוון קו הפרדה על רחוב לה גרדיה מהכיוון ממנו הגיע התקשה להבחין בסימון של קו הפרדה במרחק מהצומת.

אני מוצא תימוכין לספק שהעלה הנאשם גם בתמונות שצילם שהוגשו (נ/ 1-4 הנ"ל).

שנית, השוטר רשם את תגובת הנאשם במקום המיועד לרישום דברי הנהג בדו"ח, וזאת במילים - "אני לא מודה בעבירה".

על פי הנחיות המשטרה לרישום דוחות ועל פי כללי המשפט הפלילי, ודיני ההגנה מן הצדק, זכאי הנהג כי דבריו ירשמו בדו"ח ע"י השוטר, המחויב לרשום אותן בפרוט בדו"ח.

הנאשם אכן טוען הלכה למעשה כי דבריו במקום לא נרשמו. לאחר שהנאשם העיד בפני והאזנתי לו באריכות, ואף מחוץ לפרוטוקול, אין לי ספק כי הנאשם לא הסתפק במקום בתגובה לאקונית בת 4 מילים בלבד, כפי שנרשמה על ידי השוטר.

תהא אשר תהא הסיבה להעדר רישום מפורט של דברי הנאשם בדו"ח, ולעניין זה ראוי לציין כי לא התרשמתי ולו במידה זעומה לחובת השוטר, נהפוך הוא, גם השוטר הותיר בי רושם של איש חוק מקצועי, הגון, ובעל מזג רגוע, הרי שעובדה זו חייבת לפעול לטובת הנאשם ובהכרח פועלת לחובת המאשימה.

אני רואה בהעדר רישום תגובתו המלאה והמפורטת של הנאשם במקרה זה פגיעה בהוגנות ההליך, בכך שנמנעה מהנאשם זכותו לתייעוד תגובתו הראשונית ורישום טענותיו במקום כלפי עריכת הדו"ח כנגדו, טענות שנועדו לבחינה מאוחרת יותר ע"י יחידת התביעות של המשטרה (בטרם הגשת כתב האישום לביהמ"ש) ובהמשך אף ע"י ביהמ"ש.

לפיכך העדר רישום תגובתו של הנאשם כאמור, פועל לידי כחיצוק לגרסתו.

שלישית, בעדותו בביהמ"ש הוסיף השוטר פרטים שלא נרשמו על ידו בדו"ח שערך. כך למשל מרחק האופנוע בנתיב הנגדי מקו הפרדה, ומרחק העקיפה הוספו כהערכה של השוטר בביהמ"ש ולא נרשמו בנסיבות המיוחדות של העבירה כפי שמחויב השוטר לתעד בדו"ח במקום. אין אפשרות בחלוף חודשים מספר מאז המקרה להוסיף פרטים אלו בביהמ"ש בהעדר אפשרות לשוטר לזכור פרטים אלו בנפרד ובמיוחד בקשר עם רישום הדו"ח הספציפי נגד נאשם זה, ובמיוחד שהשוטר עצמו העיד כי הוא אוכף במקום באופן קבוע, ונכון להניח כי רשם בתקופה הרלוונטית יותר מדו"ח תנועה אחד בעבירה הנדונה במקום.

סיכומי של דבר, נוכח הנימוקים כמפורט, מקנן בי החשש שמא יתכן ושגה השוטר בהתרשמותו מהנאשם ומנסיבות המקרה.

מנגד, עמדה בפני עדות הנאשם, אשר דבק בגרסתו. עדותו נתמכת אף בתמונות שצילם.

הנאשם חזר בעקביות על טענתו כי לא עבר על שטח הפרדה, הן בישיבת ההקראה, והן במהלך שמיעת הראיות בפני,

לאורך פרשת התביעה ובחקירה ראשית ונגדית שלו עצמו.

לאור כל האמור, בבואי לשקול את גרסת השוטר וגרסת הנאשם זה מול זה, מצאתי כי בגרסת המאשימה סדקים, ומולה הנאשם עמד על גרסתו, עדותו בבית המשפט לא נסתרה בחקירה נגדית, והנאשם עשה עלי רושם אמין.

לפיכך, החלטתי לזכות את הנאשם ולו מחמת הספק.

מזכירות תעביר העתק מהכרעת הדין לצדדים.

העתק יועבר לנאשם בדואר לכתובתו - רחוב רמז 6 רמת גן, מיקוד 52325.

מזכירות תודיע לנאשם טלפונית את החלטתי לזכותו וכי אינו צריך להתייצב בביהמ"ש לדין שנקבע למתן הכרעת הדין ליום 29.09.15. מס' הטלפון של הנאשם 054-494-4951.

ניתנה היום, כ"ב אלול תשע"ה, 06 ספטמבר 2015, במעמד הצדדים